

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

33

Maribor, dne 21. marca 1910.

Letnik II.

Občni zbor Slovenske kmečke zveze

se vrši

na velikonočni torek, dne 29. marca 1910
v Mariboru v veliki dvorani Narodnega doma.

Dnevni red:

1. Naša politika, govori dr. Ivan Šusteršič, vo-
ditelj Vseslovenske Ljudske Stranke.
2. Davek na vino, govori Ivan Roškar, načelnik
Slovenske kmečke zveze.
3. Poročilo o delovanju S. K. Z., govorita: dež.
odbornik Robič in dr. Korošec.
4. Volitev načelnništva.

☛ Začetek ob 1/2 11. uri predpoldan. ☛

Quousque tandem...?

Koliko časa še?

Vsak resnomisleč prijatelj naše države, ki res
hoče iz političnega labirinta, v katerem tiči vsa naša
politika, in hoče vrejene razmere, mora obsojati fri-
volno igro naše vlade. Interesi širokih mas niso go-
tovim krogom — nič, udobnost gotovih protežiranih
klik — vse. Naša vlada se noče spametovati in noče
zapustiti pota, na katerem jo vodi usodepolna trmo-
glavost. Nobeni še tako govoreči dokazi jo ne morejo
spraviti tako daleč, da bi korenito sanirala nezdrave,
nemogoče razmere.

V zbornici nima sedanja naša vlada nobene ve-
čine. Pri nekaterih važnih glasovanjih jo je sicer re-
šila neka iz raznih najbolj kontrarnih elementov skr-
pucana piškava večina, a v mnogih slučajih je ta
takozvana večina popolnoma odrekla. Opozarjamo sam-
o na glasovanje o dnevnem redu, ki se je vršilo
pred kratkim, pri kateri priliki je doživela vlada

eklatanten poraz. A to jo nič ne vznemirja. Z jalovi-
mi razlogi poskuša zaslepiti javnost in gospodari po
znanem receptu dalje.

Tudi vedno ostrejši odpor proti Bilinskemu in
naravno proti celotnemu ministrstvu v Poljskem kolu
naši vladi ne dela sivih las. Korajžno plava s tokom,
v katerega je zabredla, dalje, in si vedno bolj otež-
kuje vsako rešitev. Vsake toliko časa se sicer ka-
žejo simptomi, ki naj bi pričali o delaljubnosti in de-
lavoljnosti vodilnih faktorjev, a v kratkem se vse raz-
bline. Vlada nima nobene odločne volje, in pri kopici
za državo vitalnih vprašanj položi glavno težišče na
malenkosti, na oslovsko senco.

Nekaj podobnega opazamo tudi pri mešetarenju,
ki se je sedaj zapričelo. Bilinski je pod pritiskom
razmer provociral v Poljskem kolu sklep, ki zahteva
rekonstrukcijo. To ni ostalo brez efekta. Baron Bie-
nerth je hitro povabil voditelje Slovanske Unije k se-
bi in uvedel pogajanja. Ker mu pa ni za resen, tra-
jen uspeh in bi rad še nekoliko časa nadaljeval svo-
je boje z mlino na veter, je potisnil kar nenadoma
vprašanje o delavnosti češkega deželnege zbora v
ospredje. S tem je zopet dal odločilno besedo pri sa-
naciji naše notranjepolitične krize v roke nestrpnim
in nasilnim nemškimi nacionalcem, ki se tako krčevito
in brez ozira na faktični položaj oklepajo vladnih ja-
sli in onemogočil vsaao razvozlanje.

A vsa izvijanja in zavlačevanja ne bodo več
pomagala. Prazne državne blagajne in mnogoštevilne
gospodarske in socialne zahteve bodo prisilile barona
Bienerttha, da se bo brez ovinkarstva oprijel temeljite
rekonstrukcije kabineta. Kako bo pa ta preosnova po
tolikem zavlačevanju izpadla, to je pa drugo vpra-
šanje.

Predno bo stopila kaka stranka v vladno veči-
no, bo jasno precizirala svoje zahteve. Pri tolikih
strankah in pri tolikih opravičenih in neopravičenih
zahtevah in potrebah bo pač silno težavno najti sred-
njo pot. In kako bo potem ta rezultanta izgledala?

Ni sicer veliko motivov v Medvedovih poezijah.
Osnovna misel, ki veje v vseh njegovih pesmih, je
tiha, hladna resignacija, žalost po zgubljeni detinski
mladosti, boleost nad tem, kar je bilo in se ne vrne
več:

„Hitel je doseč
pokoje srca,
Bil je nekdanj —
ni ga več!“

Refleksija prevladuje pri Medvedu. Kar je ču-
tila njegova pesniška duša, to je pel. Nimamo pes-
nika, ki bi nam v tako klasični obliki podal čustva
svojega bogatega srca. Dobro je premislil vse, potem
še-le zapel. In ravno skrbno in marljivo izdelovanje
naredi na čitatelja prijeten vtis.

Pesnikovo življenje je bilo polno bolečin, pre-
var, polno skelečih ran. Spomin na vse, kar je videl
in doživel, ga je potrl.

„Kako to življenje je bedno,
nestalno, viharo, minljivo,
kako to srce nam je živo,
nemirno, razburjeno vedno!“

Nikjer ni našlo miru in pokoja srce. Sreča ga
je zapustila, zastoj jo kliče nazaj. Samo za en hip
se ga dotakne, pa je že ni nikjer:

„Je-li resnica, je-li sanja,
kar hip nam da in hip nam vzame?
Ah, up, ki srečo brez nehanja
lovi in kadar jo vjame,
dobi od nje — en sam poljub.“

Samo mir si želi nazadnje pesnikovo srce:

„Meni treba ni nobenega
drugega daru od tebe:
daj miru mi zaželjenega.“

Toda ni ga potrl življenja boj, njega, pesnika
resnacije in bolesti, ni zastala njegova pesniška ži-
la, ohranil se je na višavi, da, povzpел se je vedno

K tem zaprekam se pridružijo še druge. Mi smo
že v drugi polovici legislaturne dobe. Nobena stran-
ka, ki hoče živeti in se razvijati, si noče s tem, da
pomaga nalagati nove davke, izpodkopavati tal. V
času, ko se že bližamo volitvam, je gotovo razpolože-
nje za dovoljenje novih bremen med strankami mini-
malno in mogočno vpliva na vse strankine ukrepe.

Ako pretehtamo vse to, potem nam postane jas-
no, da se bo baronu Bienertthu težko posrečila rekon-
strukcija, ki bi imela kaj življenjske sile. Seveda pa-
da vsa krivda nanj, na vodilne kroge za kulisami in
na dvomljivo vladno večino. Z združenimi močmi in s
frivolnim cincanjem so srečno prijadrali tako daleč,
da skoraj ni več vrnitve. In še sedaj v zadnji uri vi-
dimo slične katastrofalne pojave in enako varanje
javnosti. 'Človeku se nehote izvije trpko vprašanje:
Quousque tandem? (Kako dolgo še?)

Konture prihodnosti, ako merodajni faktorji v
zadnjem trenutku ne spregledajo: Bienertthu se mo-
goče posreči spraviti skupaj kako večino, a ta bo
imela silno težko stališče. Državne blagajne prazne,
v državnem gospodarstvu velik deficit. Nova breme-
na, ki jih bo potrebno naložiti, bodo marsikoga, ki se
v opoziciji čuti vsega nesrečnega in poželjivo gleda
po vladnih jasliah, preplašila. Za izključeno moramo
radi tega smatrati, da bi se izvedli Bilinskijevi fi-
nančni načrti. Posledica, ker državne finance se mo-
rajo vrediti, bo najbrže: razpustitev državnega zbora
in nove volitve.

Mi se tega ne bojimo. Naših zahtev sicer ne bo-
mo mogli tako hitro ugotoviti, kakor bi bilo želeti, ker
vlada in gotovi krogi silijo z glavo skozi zid, a vres-
ničili jih bomo gotovo okrepljeni v novi preresetani
zbornici, ker sigurno je, da bi odpadlo pri novih vo-
litvah mnogo nedoslednih, vsako delo ovirajočih ele-
mentov. Konsekventna in spretna politika naših po-
slancev mora zmagati!

• • •
• • •

PODLISTEK.

+ Pesnik Anton Medved.

F. L.

Le pridi, bela smrt,
in moj pogreb in moj pokop,
samo — pomladi ne!
Medved: Poezije, II.

„Na solnčnih perotih pomlad se je spet
vrnila na tihi, na žalostni svet.“

In tebe ni več, ljubljani pesnik naš. Tako se je
zopet varalo tvoje globoko pesniško srce, niti ta
„tiha želja“ se ti ni izpolnila. Prve pomladne sapice,
mehke kakor ljubezen, so zapihale, solnčni zlati žar-
ki so zopet zasvetili — in tebe ni več.

Smrtni angelj je poljubil tvoje izmučeno, blede
čelo, te vzel na mehke svoje roke in te odnesel v de-
želo solnčnojasnih višav, „kjer vse lepote in dobrote
vzhaja zor“, kakor si sam pel.

Umolknil je naš pevec Medved, kristalni vir
njegovih poezij je usahnil. Tam v črni zemlji počiva
zdaj njegovo truplo, žalostni vzdihujemo za njim in
to tem bolj, ker nam grabi kruta smrt najboljše naše
sinove kar po vrsti: Ketteja, Gregorčiča in zdaj Med-
veda. Jokamo za pesnikom, ker vemo, kaj nam je bil
Medved in kaj nam je dal.

Kaj nam je dal? Svoje nevsahljive poezije, ki
mu zagotavljajo častno mesto v naši slovstveni zgo-
dovini.

Da, pesnik je bil Medved, pesnik v pravem po-
menu besede. V dveh zvezkih nam je podal svoje po-
ezije. V obeh se nam kaže njegova moška lirika, ki
nam podaja v tako lepi — nedosegljivi obliki čuvstva
svojega globokega srca.

višje. Podoben je bil sivi morski skali. Valovi priha-
jajo, butajo v njo — toda zaman.

Vedno enak je ostal Medved, hladen in miren.
Ravno v bolečinah srca se je očistila njegova od pre-
var potrta duša, se zmagovito dvignila kvišku in mir-
no plavala nad vsakdanjim življenjem. In to je bil
ravno vzrok, da se ni izpel naš pesnik, da nam je po-
dajal vedno novih pesmi.

Saj je pel mehke lirične pesmi, zapel nam ep-
ske speve, pel gazele in romance, pel tužne žalnice
preroka Jeremije ob jeruzalemskem mestu.

Ljubezen do ljudstva, do grude domače, je tla-
la snovi njegovemu pesniškemu sreč. Nič drugega
ne želi pesnikovo srce, kakor srečo svojemu domu:

„In kadar se zgane nad mano krilat
in vela poljubi mi lica,
o, da bi privrela iz prsi takrat
o, tebi, moj dom, govorica!“

Da pesmi začuješ vse lepših jek,
da stareš sovražnikov silo,
da skoro zasije ti zlati vek
nad zabljeno mojo gomilo.“

Mladini je posvetil marsikatero pesem. Veselje
ga navdaja, ko vidi to brsteče mlado življenje. Saj
ve, da je mladina naša nada:

„In mi stari gledamo nate,,
čudimo se tvoji moči mladi,
Za teboj bi radi in neradi,
strah in upa nam polnita srce.“

V vseh težkih dneh svojega revnega življenja
pa je pesnik Medved vedno zaupal na Boga. Vedel je
dobro, da je nemirno človeško srce, dokler ne počiva
v Njegovem sladkem naročju:

„Pokoja išči moja duša

le v Tebi in nikar ne blodi
za veččami brezbože vede.

Politični pregled.

Državni zbor.

Pred počitnicami.

Poslanci se zopet pripravljajo, da po kratkem, še ne celomesečnem zasedanju zapuste Dunaj. Ako napravimo bilanco tega zasedanja, potem ne moremo biti ravno ponosni na svojo ljudsko zbornico. Rekrutni kontingent je vlada dobila, rešilo se je nekoliko manj važnih zadev, kakor na primer glede lokalnih železnic in nekaj dolgočasnih prvih čitanj, to je vse, a je tudi za tako kratko dobo, kakor je bilo to zasedanje, bore malo. Mi tičimo v popolnem marazmu. Ves trud naših požrtvovalnih in nesebičnih poslancev vdahniti okostenelemu organizmu naše notranje politike novega svežega življenja, se razbije ob trmoglavosti in zagamanosti merodajnih faktorjev, ki žive še vedno v prejšnjem stoletju in ne morejo in nočejo računati z novimi razmerami.

Državne finance stoje pred popolnim polomom, na vseh koncih in krajih zija deficit, za katerega ni nikjer pokritja, nešteto važnih socialnih in gospodarskih vprašanj čaka na rešitev, a vlada se vendar noče orestiti usodepolnega vpliva nemškega frajzina. Zaradi lepih oči nemških nacionalcev, ki se ne smejo zmračiti, mora trpeti vsa država. To je neznosno in se bojimo, da se bo hudo maščevalo.

Vlada je sicer poslala poslance na počitnice, a na Dunaju bo še vedno živahno. Zopet so pogajanja za delavnost češkega deželnega zbora započeta, zopet se veliko govori o rekonstrukciji. Naš optimizem, ki smo ga gojili po sprejetju znanega Krek-Kramarovega predloga, je skoro popolnoma izginil. Naša vlada je preveč angažirana pri nemških svobodomiselnih, ki nočejo in nočejo nič slišati o enakopravnosti vseh narodov, o poštenem in kulantnem premirju. Nemški frajzin je že pahnil našo državo v težke nesreče in ako ne varajo vsa znamenja, jo hoče zopet enkrat. Mi kakor iz ljudstva izišla in na ljudstvu sloveča stranka gledamo sicer mirno in hladno v bodočnost, ker vemo, da moramo pri vseh okoliščinah samo kaj pridobiti, a nezadovoljni smo pa vendar, ker vlada tako brezbrizno sili državo v nove krize.

Seja 18. marca.

Lokalne železnice.

Po daljši debati, v katero so posegli govorniki raznih strank, med njimi tudi železniški minister Wrba, je bila postava glede lokalnih železnic v drugem in tretjem čitanju sprejeta. Novi zakon so vsi govorniki simpatično pozdravili, ker se je vpošlevalo želje raznih faktorjev, v prvi vrsti deželnih odborov, in se je mnogo točk izboljšalo.

Po novem zakonu bo obrat na lokalnih železnicah dokaj olajšan in so pri novih železnicah določeni znižani tarifi. Ravno tako je določeno, da se lokalne železnice odškoduje v slučaju mobilizacije.

Svetovna poštna zveza.

Pri tej točki je bila sprejeta resolucija, ki zahteva od vlade, da vkrene vse potrebno, da bodo poštne pristojbine za Bosno in Hercegovino enako visoke, kakor za Ogrsko in Nemčijo.

Za tem so bile sprejete še tri manj važne vloge in predsednik je zaključil sejo z nagovorom, v katerem je hvalil marljivost in pridnost zbornice in železnicam vesele praznike.

V bridkosti vselej se mi rodi
iz srea vzdih: Ne moja, Oče,
le Tvoja volja se mi zgodi.“

Medved pa je bil tudi dramatik. Ustvaril je s svojim gnejalnim umom več dram, izmed katerih ste važni posebnost dve. „Za pravdo in srce“ in „Kacijanar.“ V prvi drami je vzel snov iz domače zgodovine, ki nam predstavlja dobo kmečkih uporov. Posebno dobro je pogodil značaje oseb, ki niso le slučajni, temveč psihološko fino izpeljani.

„Kacijanar“ pa je umotvor prave in stalne vrednosti. Namenjena je ta drama za oder, a vendar tiči nekoliko napake „Kacijanarja“ v tem, da pisatelj ni imel pred seboj gledajočega občinstva — kar je pa neobhodno potrebno za popoln dramatičen efekt.

Njegova igra „Črnošolec“ se je tudi že igrala na manjših odrih.

Tako je tudi na dramskem polju zagotovljena Medvedu častno mesto v našem slovstvu.

Toda ne samo lirik in dramatik, tudi pesnik-filozof je bil Medved. Globoko je posegel v razne probleme. Povsod kaže miselnost, ki si upa do najtežavnih vprašanj. Povsod se nam kaže v njegovih pesnih globoka, duhovita misel. Nikjer se ne ponavljajo misli, vedno se nam odkrivajo nove ideje, nov svet. Zadene prav živo vsako misel, naj si bo še tako težka, in jo jasno izrazi.

Poglejmo si še jezik in slog Medvedov. Čudovito je, kako je izklesan. Pri njem se človek uči lepe, krepke slovenščine. Slog je klasičen. Uplival je njegov slog silno na sodobno slovensko slovstvo in gotovo se bodo zatekli k njemu še poznejši pesniki in se likali pri njem.

To se pesmi, to so dela našega nesmrtnega genija Medveda. Take so, da mu bodo ohranile večni spomin med hvaležnim našim narodom.

Afera Wahrmond.

Iz današnje seje je zanimiv tudi odgovor naučnega ministra Stürgkha na neko interpelacijo, ki se tiče konca zloglasne Wahrmondove afere. Minister je povdarjal, da se je odklonitvi Wahrmonda po professorskem zboru juridične fakultete pridružil tudi senat nemške praške univerze. Radi tega je postalo Wahrmondovo stališče tudi v Pragi nemogoče in minister je prisiljen stvar konečno urediti — poslati Wahrmondu v pokoj — kar je pa tem lažje, ker so pri Wahrmondu vpisani samo 3 slušatelji, tedaj univerza tudi v tem oziru nič ne trpi.

Ta odgovor je povzročil pri nemških svobodomiselnih, ki so se svoječasno tako eksponirali za tega svobodomiselnega kričača, da se je bilo bati konce sveta, hudega moralnega mačka. Res, žalosten konec prostozidarskega junaka!

Hrvaški sabor.

Dne 18. t. m. se je sešel po dveletni pavzi, kakor smo že poročali, marca meseca 1908 izvoljeni hrvaški sabor. V tej novi seziji bo glavna točka dnevnega reda: volilna reforma. Prva seja je bila, akoravno le formalnega značaja, dokaj burna. Prišlo je do ostrih spopadov med vlado in opozicijo.

Starostni predsednik Barcic je otvoril sejo. Ko se je prečital kraljevi reskript, je ostro nastopil poslance Peršič, pristaš dr. Mile Starčevića, proti ogrskim mogotcem, ki gospodarijo s hrvaškimi pokrajinami Bosno in Hercegovino, ne da bi se kaj ozirali na pravice Hrvaške.

Ker je dr. Bošnjak (pristaš dr. Franka) Peršiču zaklical, da pomaga tistim, ki delajo politiko v smislu Belgrada, je prišlo do živahnih spopadov.

Ko se je zopet pomirilo, je povzel besedo zastopnik seljačke stranke Radič. Odločno se je zavzel za avstrijsko in slovansko idejo, posebno pa je povdaril potrebo zbližanja med Hrvati in Slovenci.

Druga seja se je vršila drugi dan 19. t. m. Na dnevnem redu je kot najvažnejša točka volitev predsedstva.

Dr. Horvat protestira v imenu Starčevićancev proti temu, da postane saborski predsednik Srb.

Pri nato sledeči volitvi je bil izvoljen za predsednika dr. Medaković, za prvega podpredsednika dr. Magdič, za drugega dr. Grahovac.

Pogajanja med Avstrijo in Rusijo perfektna.

Kakor javljajo zadnja poročila, so pogajanja, ki so se vršila že več mesecev med našo državo in Rusijo, prišla dne 19. t. m. do dovoljnega zaključka. S tem izginejo iz političnega pozorišča nezdravi odnošaji med obema sosednjima državama, ki so tekom zadnjih mesecev že precej razburjali duhove.

Kaka je vsebina teh dogovorov, ki se tičejo Balkana, je še neznano. Vse je še zakrito s skrivnostnimi diplomatičnimi pajčolani.

Malenkostne vesti, ki se po ovinkih prikradejo na dan, pravijo, da ima po tem dogovoru vsaka država nekako popolno prosto roko v balkanskih zadevah v smislu harmonične kooperacije obeh držav.

„Nowoje Wremja“ javlja, da sta podpisala ruski minister Iswolski in avstrijski poslanik grof Bertold pogodbo, po kateri pripoznate obe državi status quo na Balkanu. V vseh tekočih vprašanjih se je dosegel popoln sporazum.

Bil je že zadnji čas, da se je naša vlada toliko otresla nemškega vpliva, da je stopila zopet z Rusijo v normalno razmerje.

Sodnijsko preganjanje čeških narodnih socialcev.

Državno pravdnništvo je uvedlo proti prirediteljem kongresa narodno-socialne mladine pretekli mesec v Pardubicah sodno preiskavo. Tudi proti poslancu Chocu, ki je predsedoval kongresu, se je uvedlo sodno postopanje.

Obsojeni češki antimilitaristi.

Najvišji sodni dvor je zaradi protivojaške propagande obsojenih 45 narodno-socialnim pristašem zvišal kazni v visokosti od 4 mesecev do dve leti. 17. t. m. so dobili obsojeni nalog, da morajo nastopiti v 24 urah kazen v kaznilnici v Jitřavi.

Srbski kralj v inozemstvu.

Kralj Peter gre v Peterburg in ostane tam od 22. do 27. t. m., nato potuje v Moskvo, kjer ostane 2 dni. Nato se povrne čez Oderberg in Budimpešto v Beograd, kjer ostane več dni, nakar še-le odpotuje v Carigrad.

Med potjo obišče tudi bolgarskega vladarja Ferdinanda, ki mu vrne obisk. Solun obišče Peter dne 2. aprila.

Neki srbski list poroča, da pozdravi ob povratku iz Peterburga srbskega kralja na avstro-ogrskih tleh avstrijski prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand.

Zveza Rusije z Japonsko.

Listi poročajo, da sta Rusija in Japonska sklenili novo sporazumljenje, ki dogovor z leta 1906 razširi tudi na Mandžurijo in Mongolijo. Ta dogovor je tako natančen in obširen, da ga je smatrati pravzaprav za zvezo med obema državama.

Nekateri listi namigavajo, da se na vseh koncih in krajih pripravlja zveza proti nemški prepotenci in da je sporazumljenje med Rusijo in Japonsko tudi del teh priprav.

Boj za davek na pivo v zgornje-avstrijski zbornici.

Tudi na Gornje-Avstrijskem hočejo izboljšati denarne finance s tem, da bi obdačili pivo. Nekateri rabijo seveda najrazličnejša sredstva, da bi to preprečili; izrabljati hočejo celo duhovščino.

Radi tega je bil poslanec župnik Baumgartner primoran, da je v deželnem zboru podal sledečo izjavo:

„Kartel pivovarnarjev je izdal sledečo parolo: „Vsi krčmarji naj skušajo pridobiti dušne pastirje za to, da vplivajo na svoje poslance, in jih pregovorijo, da glasujejo proti davku na pivo.“ — Čudim se, da ti gospodje, ki drugače grozno rohne, če se kak duhovnik le količkaj loti političnega dela, in ki pravijo, da duhovnik spada le v cerkev, čudim se, pravim, da ti krogi upajo naenkrat na rešitev svoje mošnje s pomočjo duhovniškega agitiranja proti davku. Dolžnost me veže, da tukaj javno in slovesno izjavim v imenu vsega duhovništva naše širne škofije, da si duhovniki ne damo od nikogar ukazovati, kako naj govorimo, kaj naj delamo, kako naj se borimo in kaj naj trpimo za vse to, kar se tiče vere, domoljubja, narodnih in gospodarskih zadev. Z ogorčenjem odklanja duhovščina „skromno“ željo pivovarnarjev, da se naj skuša dobiti poslance proti davku. Saj so vendar poslanci prostovoljni ljudski zastopniki, ki bodo ukrenili to, kar zahteva ljudstvo, kar bo koristilo deželi in kar bo povzdignilo blagostanje vseh stanov, vseh strank. Ne, visoka zbornica, tu ti kliče vsa duhovščina gornje-avstrijska, kakor iz enega grla: „ad maiora nati sumus, — rojeni smo za višje cilje.“

Raznoterosti.

Shod S. K. Z. na velikonočni torek v Mariboru obeta postati velika manifestacija naše kmečke stranke za vseslovensko in kmečko misel. Posebno vlada že sedaj splošno zanimanje za govor voditelja slovenske politike doma in na Dunaju, dr. Šusteršiča. Zborovanja se udeležijo vsi naši deželni in državni poslanci. Vršilo se bo zborovanje v veliki dvorani Narodnega doma. Na svidenje torej na velikonočni torek v Mariboru!

Narodni škandal. V Mariboru je trgovec, ki se dela Slovenca, in igra v Narodni stranki znatno vlogo; ta „narodni“ trgovec razpošilja celo župnijskim uradom na deželo nemške reklamne liste, tiskane pri nemškem nacionalcu Mostböcku. Ime trgovca je v uradništvu na razpolago.

Grof Kolowrat umrl. Znani nemški agrarni poslanec je umrl 19. t. m. na Dunaju. Pokojnik je zavzemal vodilno mesto med agrarci. Rojen je bil leta 1852.

Javen odgovor na javen razpis nagrade. An die bedrängten Christen in Kötsch, poste restante! Dober nasvet! Želite za odpravo gospoda kaplana Krajnea. Evo ga! Pustite vse lažnjive napade v „Marburgerci“ na gospoda Krajnea in prestavljen bo iz Hoč drugam, ko pride na vrsto, oziroma bo sam o priliki prosil drugam. Čim hujše ga bode napadali, čim več obrekovali, tem dalje ga bode imeli v Hočah, ker vaši napadi kažejo, da je na pravem mestu. Nasvet sem vam dal, zaslužil sem razpisano nagrado 50 K, ja isto prepuščam dopisniku „Marburgerce“, kateremu povzročajo lažnjivi dopisi dokaj truda. Dopisnik „Marburgerce“ bo lahko denar prav dobro porabil in si z njim ozdravil svoje finančne bolečine.

M. L.

Na veliki četrtek bode v tukajšnji stolnici ob 9. uri predpoldne slovesna služba božja, med katero bodo prevzvišeni gospod knezoškof posvetili sveta olja in delili sveto velikonočno obhajilo. Po službi božji bodo, po vzgledu božjega Zveličarja pri zadnji večerji, izvršili pomenljivi in ganljivi obred umivanja nog. Imena dvanajstih starčkov „apostolov“ so: Mihael Zechner (star 87 let), Janez Maček (82 let), Franc Bračko (76 let), Jurij Veranič (75 let), Leopold Hönigmann (75 let), Ignac Hutter (75 let), J. Kramberger (74 let), Anton Puchmeister (73 let), J. Zechner (72 let), Janez Kolar (71 let), Anton Prikl (69 let) in Martin Mareich (69 let). Skupna starost imenovanih starčkov znaša 898 let.

Liberalna Zadruga zveza v Celju je v groznih škripcih, ker jo je zapustilo mnogo članic, mnogo jo bode pa še zapustilo. Pa gospod Stibler si ve pomagati. Sedaj je preustroji socialni odsek zveze liberalnih učiteljev v zadrugo. Kak namen bo ta zadruga imela, ve le Stibler sam, glavno je le, da dobi umirajoča Zadruga zveza v Celju jedno novo članico in lahko izkaže v prošnji za podporo mnogo članic. V kratkem pričakujemo preustrojitev vseh liberalnih omizij v Celju v zadrugo. Mogoče se preustroji tudi podružnice Ciril-Metodove družbe v zadrugo in liberalna Zadruga zveza v Celju bo rešena.

Ovinkarstvo. V krogih naših liberalcev se govori, da letos ne bo liberalna Zadruga zveza v Celju več izplačevala obresti deležev, ker — so baje vkljub državnim podpori kase prazne. Pojasnite nam, gospod Jošt, to zadevo! Tudi pri tiskarni ne gre vse gladko; deficit liberalnih listov je od dne do dne večji, treba misliti na — pokritje deficita. Zveza slov. posojilnic, ki ima tiskarno in druga podjetja, ima po Veliki noči občni zbor, na katerem bo najbrže sklenila, da naj članice-posojilnice prispevajo za Narodno založbo, to se pravi: po ovinkih za liberalne liste.

Vzorna češka žena. Te dni je nastopila „Matica Znojemska“ dedščino v znesku 25.000 kron po kmetici Tereziji Milnerjevi iz Veskova pri Znojmu. Rodoljubna češka kmetica je umrla pred enim letom, in zapustila svojerodno oporoko, v kateri je napisala te-le besede: „Ker se morajo Čehi v Znojmu težko boriti za svoj narodni obstanek, a jaz sem bila vedno zvesta hčerka svojega naroda, postavljam za glavnega dediča svojega premoženja „Matico Znojemska“, ki naj čisto premoženje porabi v šolske svrhe, pred vsem pa naj skrbi, da se v Znojmu ustanovi češka srednja ali meščanska šola. Prinašajoč to narodno darilo na oltar domovine, izrekam željo, naj bi ta vzgled priproste kmečke žene posnemali vsi rodoljubi.“

Štajersko.

Sv. Jurij ob Ščavnici. 22. pret. meseca v torek zvečer ob 10. uri je bil velik požar v Brkovicah. Pogorelo je 11 posestnikov, deveterim hiša in gospodarsko poslopje, enemu je ostala hiša, pa je pogorelo gospodarsko poslopje, enemu pa narobe. Trem je popolnoma vse zgorelo, tako, da ni sledu poprejšnje stavbe. Tudi dva konja, ena lepa žrebica in mnogo svinj je zgorelo. Srce te beli, in solza ti sili v oči, če pogledaš pogorišče inlišiš tarnanje pogorelecev. Beda je velika, pomoči je treba. Požar je povzročila hudobna roka.

Petrovče. Ponoči od dne 18. na 19. sušca so našli „liberalci“, kateri stojijo pod komando znanega agitatorja, nekatere hiše naših vrljih občanov in katoliških volilcev s črno barvo namazali, in sicer vsled obnemogle jeze, ker so „liberalci“ pri občinskih volitvah strašno propadli. S tem so navedeni „napredni“ ponočnjaki pokazali svojo kulturo in omiko; dokazali so pa tudi, da taki „naprednjaki“ niso sposobni sodelovati pri občinskem gospodarstvu. Kaj takega se v petrovški župniji dosedaj še ni zgodilo, to so pač uspehi najnovejše „napredne“ vzgoje, in delajo duševnemu očetu — vso čast. Storitcem so bojda že na sledu.

Škale pri Velenju. Nek nesramni, dopisnik dolži v „Narodnem Listu“ duhovščino Šaleške doline nesramne obrekljivosti, ter se posebno zaganja v škalskega g. kaplana, ki je pri velikonočnem izpraševanju omenil, kako po mestih protestantje vabijo k odpadu celo z denarjem, ter rekel, da se je tudi nekdo s Plešivca dal zapeljati k takemu koraku. Pogledimo, kdo je „nesramno obrekoval“? Od vere je odpadel preteklo leto Jurij Verbič s Plešivca hiš. štev. 78, kakor uradno poroča mesni župni urad v Voitsbergu z dne 24. januarja 1909. Vidiš, dopisnik, kje je torej „nesramna obrekljivost“! Te lahko dovolj najdemo pri liberalcih. Z nesramnim obrekovanjem so n. pr. hoteli škalski liberalci spraviti svojega g. kaplana v ječo, pa jim je c. kr. državno pravdnštvo v Celju štrono zmešalo, ko je ustavilo sodno postopanje zoper g. kaplana kot neutemeljeno. Liberalci imajo res smolo: za karkoli primejo, povsod se opečejo; da bi jih le skoraj toliko pamet srečala, da bi se tam ne praskali, kjer jih ne srbi! Ako pa preganjajo duhovnike, se ne smemo čuditi, ko je Kristus sam napovedal: „Ako so mene preganjali, bodo tudi vas.“ Sram je lahko vsakega duhovnika, če ga liberalci hvalijo, in jim dopada; saj pravi apostol Pavel: „Če bi ljudem, to je slabim kristjanom dopadal, bi ne bil Kristusov služabnik.“ „Narodni List“ naj pa le naprej laže in blati duhovnike ter jim krade čast; tako bo najprej zgubil še tiste naročnike, ki jih še ima; ne verjame mu tako že skoraj nihče več.

Rečica ob Savinji. Tukajšno izobraževalno društvo priredi na praznik M. B. dne 4. aprila 1910 popoldne ob 4. uri veselico združeno z gledališko predstavo v prostorih gospoda Jožefa Stiglica s sledečim sporedom: 1. Pozdrav. 2. Uprizori se igra: „Črevljar.“ 3. Govori, petje, šalivi nastopi in srečolov. Ves dohodek se obrne za nakup poučnih knjig, torej ljudstvu v pouk in zabavo. Iz prijaznosti sodeluje cenjeni tamburaški zbor sosednjega bratskega društva v Mozirju. Sosedna društva se naj blagovolijo pri svojih prireditvah na dan naše prireditve ozirati. — Odbor.

Spreobrnjenje brezverca v Lurdu.

Dr. Boisaree je napisal v letniku „L' Almanac de Notre Dame de Lourdes“ za leto 1910 sledeče vrstice:

Neki zdravnik je posetil Lurd. V čudeže ni verjel, in to je povedal zdravnikom preiskovalnega urada, ki preizkušajo razne slučaje. Njihovih dokazov ni hotel poslušati, ampak je rekel:

„Neka ženska je tu z napol razjedenim obrazom vsled volka. Če bo ozdravljena, bom verjel!“

Sledil je ženski do kopelnic in videl njen strahoviti obraz, ko je vstopila. Nekoliko trenutkov pozneje je zopet videl žensko, ampak zdravnik je ni več spoznal, kajti rane na njenem obrazu so bile zaceljene; v nekaj minutah je strašni prišč izginil.

„To ne more biti ista ženska“, je zdravnik sedaj vzkliknil v velikem začudenju; približal se ji je, jo izprašal in spoznal, da je bila prav ista oseba. — „Kaj ste si pa naredili?“, je vprašal.

„Nič“, je odgovorila, „ampak skopala sem se v kopelnic in sem bila ozdravljena.“

Neverni zdravnik je bil ganjen v dno duše. — Prebledel je in omahoval; tako presenečen je bil. — Šel je v preiskovalni urad, kjer skoro ni mogel izra-

ziti vsega, kar je čutil, in je rekel tam zbranim gospodom zdravnikom:

„Tu je ženska; pogledajte jo sedaj!“

Kakor on, so tudi zdravniki v uradu pripoznali ozdravljenje. Neverni doktor je potem odšel v jamsko svetišče, in naslednjega jutra je bil pri sv. maši in je prejel sv. obhajilo, česar ni storil vže mnogo let, in česar tudi ni nameraval storiti, ko je prišel v Lurd.

Narodno gospodarstvo.

Kako se pospeši rodovitnost sadnega drevja? Znano je več ali manj vsakemu kmetovalcu, da se pospeši rodovitnost sadnega drevja, ako se ovira na en ali drug način redno pretakanje soka v njem. Zdravo in krepko rastoče drevo in vejane rodita zlepa, ako pa je dvevo ali veja boleha, obloži se celo preveč na gostem s sadjem. Da bi veja, ki poprej ni rodila, pbrodila, izročala se je lubad navadno v obliki prstana krog in krog veje pol cm na širokem. Ker je bila zveza med lubadjo nad in pod prstanom pretrgana, je sok sicer šel po lesu v del mladike nad prstanom, a se po lubadi ni mogel povrniti v dolnji del mladike. Ker ostaja nato sok v onem delu mladike, ki se nahaja nad prstanom, zato ta del v kratkem odebeli in močno poganja, a oni pod prstanom ostane tenak in poganja šibko. Prvi nastavi ovetne in sadne popke. Ker se pa z napravljanjem takega prstana ali prsteničenjem mladiko preveč rani, zato naj se mladika rajši preveže na prikladnem mestu s tanko žico. V to svrhu naj se torej ovije krog mladike žica tri do štirikrat, in nato oba konca s kleščami tako dolgo skupaj vije, da se žicni prstan ne more premakniti z mesta. To delo naj se opravi pozimi ali v zgodnji spomladi. Ako se je veja v prihodnjem letu obložila s cvetnimi popki ali celo s sadjem, naj se žica odvije, da se ono mesto, v katero se je zajedla, zopet zaraste. Ako se hoče prihodnje leto na isti veji žica vnovič oviti, se to sicer lahko stori, a oviti se ne sme na prejšnjem, ampak na kakem drugem mestu.

Tehnica za živino je najpotrebnejše orodje v kmetijstvu. Malo je bržkone kmetov, ki bi hoteli prodajati žito, mleko, surovo maslo, maslo, krompir itd. „počrez“, temveč se prodaja skoro že izključno po teži, po meri. Zakaj tudi ne tako pri živini? Pri mnogo dražjem prodajanju živine se zanaša mnogo kmetovalcev na prodajo po ceni, „po črez“. Toda malo jih je, ki bi bili zmožni, samo približno prav ceniti teže svoje živine, in posebno velja to za manjše kmete. Nasprotno pa imajo mesarji in živinski trgovci, ki potrebujejo vsak dan en ali več komadov živine, mnogo izkušnje v cenjenju živine, ter bodo to izrabljali gotovo v svojo korist. Proti takemu oškodovanju je samo eno sredstvo, namreč določitev teže s pomočjo tehnice. Pogled na tržna poročila in približna cena živine se da lahko izračunati. Zavoljo tega bi morala v vsaki občini biti tehnica za živino. (Moj dragi, kako si neizkušen in nedolžen, ker živiš bržkone v srečnejši deželi, nego je pri nas, kjer zabranjuje postavitev živinske tehnice c. kr. okrajno glavarstvo, c. kr. deželna vlada in trgovska zbornica. Op. poroč.) Taka tehnica je gotovo orodje, ki se najhitreje izplača. Mnogo koristi tehnica tudi kmetom, ki se pečajo posebno s pitanjem. Uspešno pitanje je namreč samo mogoče z večkratnim določevanjem prirastka na teži.

Zadružne šole. Strokovne šole za zadružništvo spadajo med najmlajše učne zavode, a vendar se širijo z veliko naglico, kar dokazuje, kako veliko moč že ima zadružništvo. V zadnjem času se je ustanovila zadružna šola v Ljubljani, v Belgradu, na Dunaju in na Finskem. Posebno praktična se mi zdi ureitev slednje — finske zadružne šole. Ta obsega več oddelkov. V prvem oddelku se predava splošna zadružna teorija in zadružno pravo. Teh predavanj se udeležujejo obiskovalci cele šole. Nadalje obstoje trije specialni oddelki: oddelek za voditelje mlekar, pouk traja tri tedne; oddelek za knjigovodje rajfajzenov, pouk traja dva tedna; oddelek vodje konzumnih (nakupnih in prodajalnih zadrug), pouk traja 6 tednov. V prvem oddelku traja pouk dva tedna. Ta ureitev se mi zdi jako praktična. Sicer je učna doba jako kratka, a se bo bržkone tekom let razširila. Sedanja učna doba je veljala za prvi tečaj, ki se je vršil zadnje jesen, in katerega se je udeležilo 109 oseb.

Primorsko.

Avstrijski Lloyd namerava vpeljati novo vožnjo v vzhodno Azijo, v Indijo in na Kitajsko tja do Japonskega. (Sedanje vozne črte, ki jih ima Lloyd, so samo za blagovni promet, za potnike je ta vožnja vse prepočasna. Dosedaj je rabil tak tovarni parobrod iz Trsta do kitajskega mesta Šangaja celih 60 dni. Če se vpelje nova vožnja samo za potnike, se bodo dotični parniki veliko manj ustavljali in bodo prevozili vso pot do Šangaja že v 28 dneh. Lloyd pa ne namerava pričeti s temi vožnjami, če ne dobi od vlade primerne podpore. Lloyd se zadovolji s tem, da bi vlada plačala voznino skozi sueški kanal. Mor-da se bo dala stvar vseeno urediti in sicer brez finančnega ministra in državnega zbora. Pri zadnjih pogajanjih med vlado in Lloydom je zahtevala namreč vlada med drugim tudi to, da kar ima Lloyd čistege dobička več kot 6%, mora odstopiti državni

blagajni. Če bo vlada odstopila od te svoje zahteve, bo stvar kmalu urejena in se navedena vožnja kmalu pričela. Če se uredi ta vozna črta, bo to zelo dvignilo tujski promet po naših deželah.

Ples Südmarke v Trstu. Minulo soboto dne 12. t. m. se je vršil ples tržaške podružnice Südmarke. Vseh udeležencev na plesu je bilo jedva 100, med temi dobra polovica Slovencev in Italijanov. Dalje je bilo nekaj častnikov, ki so Čehi po rodu. Neka gospica, doma iz ultragermanskega Komna, je na vprašanje da-li ni ona Slovenka, izjavila, da je sicer Slovenka, da so jej pa Slovenci „zu ordinär“, da bi občevala z njimi. Dalje je bilo na omenjenem plesu par gospic, ki so osrečevale s svojo milostjo tudi Ciril-Metodov ples, in par takih, ki zahajajo k plesom Trgovskega društva. Te slednji dve vrsti gospic spadati bržkone v kategorijo onih devic, ki iščejo in iščejo poti v pristanišče — sv. Luke, a je ne morejo najti. Obisk plesa Südmarke od strani nekaterih gospic je vsaj s tega stališča umljiv. A kaj naj rečemo o onih Slovencih, ki so minulo soboto pomnoževali stebre nemštva ob Adriji? S temi gospodi spregovorimo o priliki in sicer prav resno besedo. Mi potrebujemo ljudi, ki so celi možje, a ne — šleve!

Pulj. V Zagrebu je dne 11. marca umrl gospod Ernst Jelušič, učitelj istrske Ciril-Metodove družbe. Deloval je dolgo vrsto let na družbini šoli v Pulju.

Razgled po svetu.

Pravno fakulteto v Cetinjah hoče ustanoviti knez Nikola. Bila bi to ne toliko znanstvenega, kolikor praktičnega pomena: vzgojevati in izobraževati državni upravne uradnike. Predavalo bi se: narodno gospodarstvo, upravno pravo, kazensko pravo, sodni red in državno pravo. Slušatelji bi smeli biti državni uradniki, ki so dovršili najmanj nižjo srednjo šolo. Profesorje bi poklicali iz Rusije.

Molitev prirodoslovca. Leta 1879 je umrl svetovnoznani angleški prirodoslovec James Maxwell (Maxvel), vseučilišni profesor v Kembriču (Cambridge), ki je posebno zaslovel kot poznavalec elektrike. Med njegovimi spisi se je našla naslednja lepa molitev: „Vsegamogočni Bog, ki si vstvaril človeka po svoji podobi ter mu dal življenje, da bi lahko hodil po tvojih potih in imel v oblasti tvoje stvarstvo. Poduči nas o svojih delih tako, da si dobimo zemljo v oblast, kakor bo treba, in da se utrdimo v službi, ki smo jo dolžni tebi. Daj nam milost, da spoznamo tvojo sveto besedo in tako verujemo v Njega, katerega si poslal, da bi nam podelil odpuščenje grehov in znanost, ki pelje do večnega blaga. Za vse to te prosimo v imenu istega Jezusa Kristusa, Gospoda našega.“

Tisk na Francoskem. Bregenski „Landbote“ piše sledeče: Nekrščanski tisk na Francoskem ima strahovito moč. In tej moči moramo pripisati v prvi vrsti, da že nekaj desetletij hudo preganjajo katoliške cerkev, da so šole izgubile krščanski značaj, hiše božje in samostani postali rop nenasišnežev. Ta tisk ima samo zato moč in vpliv, ker je tako zelo razširjen.

Mi hočemo samo omeniti, da šteje dnevnik „Matin“ (Jutro) 700.000 naročnikov, „Journal“ se tiska vsaki dan v 800.000 številkah in dnevnik „Petit Parisien“ (Mali Pariz) zagleda v 1.350.000 izvodih beli dan. Te ogromne izdaje se seveda ne razpečajo v Parizu samem, ampak grede po celi državi in še daleč v inozemstvo. Tako se odpošlje vsak dan iz severnega kolodvora poln vagon „Matina“ v Belgijo.

Ko bi se bili francoski katoličani poprej bolj pobrigali za dober tisk, ne mogli bi dandanes judje in prostozidarji, nesramneži in brezverni trinogi, obhajati takorekoč orgije. V zadnjem času se je za katoliško časopisje mnogo storilo, a vendar bo treba še mnogo truda, predno se bo zopet nadomestilo zamujeno.

V Parizu so redovniki ustanovili tiskarno in knjigarno pod imenom „Maison de la bonne Presse“ (hiša dobrega tiska). Ni čuda, da so ravno ti bili prvi, ki so morali občutiti jezo in sovraštvo prostozidarske vlade, ki jih je zapodila iz dežele. Seveda se je tiskarna takoj zaprla; toda dober katoličan Pavel Feron Vran jo je kupil zopet nazaj.

V tej sikarni je sedaj 600 delavcev. Več kot 20 tisoč francoskih prodajal in 50.000 zaupnih mož skrbi za razširjanje v tej tiskarni tiskanih dobrih časopisov in drugih tiskovin.

Ta tiskarna razpošilja dan za dnevom čez milijon družinam katoliške časopise in omogoči s tem, da katoliško ljudstvo čisto ne podivja v boju, ki ga bojuje vlada proti križu.

Dnevnik „Croix de Paris“ šteje 40.000 iztisov. Ta knjigarna razproda na leto okoli 500.000 romarskih koledarjev in 150.000 iztisov „Sonntagsplaudereien“ in okoli 50.000 „Croix illustree.“

Tudi drugi katoliški časopisi imajo mnogo naročnikov, tako da se lahko reče, katoliški tisk dobiva na Francoskem vedno večji vpliv. Mnogo truda in žrtev bo še stal katoliški tisk, predno bodo katoličani prišli do večjega ugleda v političnem življenju, v parlamentu, in predno boste cerkev in vera zopet dobili nekdanjo veljavo.

Ta vzgled Francoske naj spodbuja tudi katoličane Avstrije, da z vsemi močmi podpirajo katoliški tisk, posebno s pridno agitacijo, da se razširijo vzori večnih resnic, jih prevzamejo vsa srca in pride nad ljudi sreča in mir v Kristusu.

Na drobno. Priporoča se Na debelo
galanterijska, norimberška in
Postrežba točna modna trgovina

Prica & Kramar, Celje
na voglu Graške in Okrožne ceste **Cene nizke!!**

Maks Zabukošek,
krojaški mojster v CELJU
priporoča svoj
modni salón za gospode,
ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Službo išče kot pismonoša trezen fant, 28 let star, vešč slovenskega in nemškega jezika t r v stanu, če je treba, položiti kavejo. Naslov v uredništvu. 30

Zaradi preselitve v Maribor prodam svoj vinograd Zagradom pri Celju (prej Vabič). Natančnejši pogoji se vedejo pri g. dr. Jos. Vrečko, odvetniku v Celju. — Karolina Planer. 23

Velikonočne dopisnice

kakor tudi za godove s cveticami itd.
— se dobivajo v velikanski izbiri pri

Goričar & Leskovšek v Celju

trgovina s papirjem in pisalnim orodjem.

Na debelo in drobno!

220

Na debelo in drobno!

Službo hišnika

odda Cirilova tiskarna v Mariboru. Pismene prošnje se naj pošljejo: „Katoliškemu tiskovnemu društvu“ v Mariboru.

Stenografa

bo enem **strojepisca** (Remington-sistem), sprejme takoj pisarna DR. IVAN BENKOVIČ v Celju.
Nastop službe takoj. 33

Perilo

žensko in moško, kakor srajce, hlače in ovratnike, nadalje kravate, pase, rokavice, dežnike, solnčnike, predpasnike in spodnja krila samo solidni fabrikat v velikanski izbiri in čudovito nizkih cenah se kupi v veletrgovski hiši 64

R. Stermecki, Celje.

Velikanska zaloga garnitur, zstovrov in preprog 1 garnitura iz 1 prtiča za mizo in 2 za posteljo skupaj K 9.—, fina K 10.—. Kambrkastih ostankov po 20 mt., trpežni, K 8.—, fini K 10.—, zelo fini K 12.—.

V Mariboru!

Poduk v glasovirju, orgljanju, posvetnem in cerkvenem petju, teoriji, harmoniji itd. daje mlad iskušen in renomiren kapelnik. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod „Kapelnik 1910“ Narodni dom, Maribor.

Istrska črna vina!

Sloveči „Terrano del' Istria“ je neoporekljivo najboljšo in najbolj zdravo črno vino, posebno dobro pri prehlajenju, pomankanju krvi in za prebolevalnike (rekonvalescente). Se ne da primerjati z dalmatinskimi in drugimi lahkimi črnimi kakor rudečimi vini. Samo vsled svojega zajamčeno pristnega črnega vina sem v stanu, ga prodajati tako po ceni v steklenicah in zavojih. 38

Marieta Lorber,

Maribor, Tegetthoff-ova ulica 32.

Hotel International

v Tržiču (Monfalcone)

odda se takoj v najem pod jako ugodnimi pogoji. Hotel je na novo zgrajen, ima 30 meblovanih sob ter ugodno lego v bližini postaje. Promet se v Tržiču velikansko razvija, tako, da je spretneemu in vestnemu hotelirju zasigurana dobra eksistenca. Znanje slovenskega, laškega in nemškega jezika je neobhodno potrebno. Ponudbe sprejema lastnik hotela: **Ivan Peric**, veleposestnik v Tržiču (Monfalcone).

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasinogasse šte. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, društvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča

:: dela ::

53

Postrežba točna! :: :: :: Cene nizke!

Kje se dobi pristno vino v steklenicah?

V sodnijski ulici št. 17,

I. nadst. v **Mariboru:**

novi, sladki, jako okusni, zajamčeno pristni, naravnost od kmeta iz Zaverških Haloz I. po 52 v; staro, belo, od ravnotam, jako močno, priporočljivo za bolnike, I. po 76 v. — Za obilni obisk se priporoča slav. občinstvu

Marija Veras.

V Št. Jur ob juž. žel.!

Zakaj v Št. Jur?

ker videli boste

največjo izložbo svilenatih robcev na Štajerskem

v gornjih prostorih trgovske hiše Franc Kartin-a naslednik-a 26

Janko Artman-a

v Št. Jurju ob južni železnici.

Brzjavi: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“. **Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba** Brzjavi: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“.

Edino narodno kamno-

seško podjetje v CELJU.

Stavbena in umetna kamnoseška
::: obrt s strojnim obratom. :::

Izvrševanje vseh stavbenih del:
kakor stopnic, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamenov in cementa. :::

Specialna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih ::: kamnov itd. :::

Brušenje, puliranje in struganje kamena s stroji. :::

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sijenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih ::: rodbinskih grobišč (rakev) :::

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim ::: tlakom. :::

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah. ::: Popravljanje spomenikov, izdelovanje napisov v iste. :::

ROBERT DIEHL, žganjarna, Celje,

priporoča svojo doma žgano slivovko, tropinovec, vinsko žganje, brinjevec kakor tudi

štajerski konjak.